

Udskriftsdato: lørdag den 13. juni 2026

AFG nr 9727 af 20/06/2023 (Gældende)

**Virksomhedsordning - udlån af midler til K/S – hævning -
hovedaktionærselskab – udlån af midler til K/S - omfattet af ligningslovens
§ 16 E**

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: 23-0114389

Virksomhedsordning - udlån af midler til K/S – hævning - hovedaktionærselskab – udlån af midler til K/S - omfattet af ligningslovens § 16 E

Spørgsmål 1 omhandlede personer, som både ejede kapitalandele i H2 P/S og i H1 K/S, og som påtænkte at udlåne midler fra deres virksomhedsordning til K/S'et. Skatterådet fandt, at udlånene måtte anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som blev drevet i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke ville medføre en hævning i hæverækkefølgen. Dog blev den andel af en deltagers udlån, som svarede til deltagerens egen andel i K/S'et, ikke anset for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv, med skattemæssig virkning. Da andelene i K/S'et var omfattet af anpartsreglerne, kunne denne del ikke indgå i virksomhedsordningen, men ville udgøre en hævning i hæverækkefølgen.

Spørgsmål 2 og 3 omhandlede skattemæssige konsekvenser for en person, der dels ejede et selskab og dels ejede en kapitalandel i et K/S i privat regi, når der blev udlånt midler fra personens selskab til K/S'et, hvor det ønskes undersøgt, om udlånet var omfattet af ligningslovens § 16 E. I spørgsmål 2 fandt Skatterådet, at det anførte udlån var omfattet af ligningslovens § 16 E, idet der mellem långiver og låntager var en forbindelse, der var omfattet af ligningslovens § 2, og udlånet ikke var omfattet af nogen af undtagelsesbestemmelserne. I Spørgsmål 3 fandt Skatterådet, at det kunne bekræftes, at den andel af lånet, der svarede til den eksterne ejerandel i K/S'et, ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skatterådsmøde 20. juni 2023 - SKM2023. 285. SR

Afgørelsen er af hensyn til tavshedspligten offentliggjort i en forkortet og redigeret form.

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at udlån af midler i virksomhedsordningen til H1 K/S fra personer, der personligt både ejer P/S-andele i H2 P/S og K/S-andele i H1 K/S, kan anses for erhvervmæssige udlån, og dermed ikke anses for at være en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at udlån til H1 K/S fra selskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E?
3. Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende, kan Skatterådet da bekræfte, at udlån til H1 K/S fra selskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, kan anses for eksterne lån, for så vidt angår den andel af lånet, der svarer til den eksterne ejerandel i H1 K/S, således at denne del af udlånet ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E?

Svar

1. Ja, se dog begrundelse
2. Nej
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

H1 K/S ejer kontorejendomme, der udlejes til H2 P/S, der videreudlejer til H3 P/S, der driver virksomhed i ejendommene. H3 P/S, der driver virksomhed fra ejendommene, ejes af H2 P/S.

Der er behov for at få tilført likviditet i H1 K/S til nye ejendomsprojekter.

Om strukturen

Der er mere end 10 kapitalejere i H1 K/S. Ejerkredsen består dels af personer og dels af selskaber, der alle ejer stort set samme ejerandel i K/S'et. Et af selskaberne er komplementaren H4 A/S.

Kapitalandelen og indkomsten fra H1 K/S er anset for omfattet af anpartsreglerne i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9, og har derfor været holdt uden for virksomhedsordningen. Det er ikke oplyst, hvor mange af de personlige kapitalejere, der anvender virksomhedsordningen på øvrig erhvervmæssig indkomst, men det kan forudsætningsvis lægges til grund, at det er majoriteten af de personlige kapitalejere, der anvender virksomhedsordningen på øvrig erhvervmæssig indkomst.

For at være kapitlejer i H1 K/S er det et krav, at man er ansat i H3 P/S. Kapitlejeren har dog for nuværende ret til at bibeholde sin kapitalandel i H1 K/S i op til 5 år efter fratræden fra H3 P/S, hvis fratræden er sket som følge af sygdom eller pensionering. Nogle af de nuværende ejere er ikke længere ansat i H3 P/S.

H2 P/S ejes direkte eller indirekte af et større antal personer, der alle er ansat i H3 P/S. Ejerkredsen består dels af personer og dels af selskaber.

H1 K/S er stiftet for adskillige år siden, idet der opstod et behov for at udskille kontorejendomme fra H2 P/S og H3 P/S. Aktien i H2 P/S var blevet for dyr, hvilket gjorde det sværere at tiltrække unge og talentfulde kapitalpartnere. Det blev afdækket, om eksterne investorer vil købe ejendommene og herefter leje disse ud til H2 P/S. Det endte dog med den nuværende løsning.

H1 K/S ejer i dag kontorejendommene i flere byer. Det er således, at H1 K/S kun optager ejere, der er kapitalpartnere i en af de byer, hvor H1 K/S ejer kontorejendomme. Der er således 1:1 sammenfald mellem kapitalpartnere i relevante byer og ejerkredsen i H1 K/S. En kapitalpartner i X-by har således ikke adgang til at blive medejer i H1 K/S, idet H1 K/S ikke ejer en kontorejendom i X-by.

Dette er direkte reguleret i vedtægten for H1 K/S. Her anføres bl.a., at man for at blive optaget som medejer, skal være tilknyttet en af de sektioner/profitcentre, der lejes ud til.

Den nuværende finansiering

Ejendommene i H1 K/S er finansieret med prioritetsgæld, bankgæld og anden gæld. Anden gæld består af lån fra nuværende og tidligere ejere af H1 K/S. Flere tidligere ejere har fortsat deres låneengagement med selskabet også efter, at de ifølge vedtægterne var nødt til at sælge deres K/S-andele.

Långivere blandt nuværende og tidligere ejere kan opdeles i følgende grupper:

- Kapitlejere i H2 P/S og H1 K/S
- Kapitlejere i H1 K/S
- Tidligere kapitalejere

Lånene er ydet på markedsvilkår, som stående lån med en rente, der løbende tilpasses renten på selskabets driftskredit. Renten på disse lån udgør selskabets kassekreditrente plus risikotillæg.

De påtænkte dispositioner

Flere af de nuværende kapitalejere har mulighed for at finansiere en del af finansieringsbehovet via eksisterende midler i deres virksomhedsordning. Derfor ønskes svar på, om midler i virksomhedsordningen kan udlånes til H1 K/S, uden at dette anses for en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5, under forudsætning af at udlånet sker på markedsvilkår.

Det samme gør sig gældende for flere kapitalejere, der har mulighed for at yde lån fra deres selskaber. Derfor ønskes i den sammenhæng svar på, om lånet omfattes af ligningslovens § 16 E om beskatning af kapitalejerlån.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Ad spørgsmål 1 - udlån fra virksomhedsordningen

Spørger har anmodet Skatterådet om at bekræfte, at udlån af midler i virksomhedsordningen til H1 K/S fra personlige ejere af K/S-andele i H1 K/S, der tillige ejer P/S-andele i H2 P/S, kan anses for erhvervmæssige udlån, og dermed ikke anses for at være en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmål 1 skal besvares med "Ja".

Det følger af gældende praksis, at erhvervmæssige udlån kan indgå i virksomhedsordningen, hvorimod udlån fra virksomhedsordningen, der ikke er erhvervmæssigt begrundet, anses for at tilgodese skatteyderens private investeringsinteresser. Sidstnævnte anses for at være en hævning, der beskattes efter bestemmelserne i virksomhedsskattelovens § 5.

Af lovforarbejderne til virksomhedsskatteloven (lov nr. 144 af 19. marts 1986) fremgår, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervmæssig karakter, uden at dette anses for at være en hævning.

Der er flere afgørelser på, hvornår udlån af virksomhedens midler anses for at være erhvervmæssige, og dermed kan ske uden beskatning af långiver.

I SKM2014. 129. SR når Skatterådet frem til, at udlån til et selskab, som den virksomhed, der foretager udlånet, har en erhvervmæssig forbindelse til, er et erhvervmæssigt udlån. Der er derfor ikke tale om en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5.

I nærværende tilfælde er der for den del af kapitalejerne i H1 K/S, der tillige er kapitalejere i H2 P/S, tale om en lignende situation. Her anvendes virksomhedsordningen på indkomst fra H2 P/S og H3 P/S.

H3 P/S, der ejes af H2 P/S, lejer, via dets ejer H2 P/S, de bygninger, som virksomheden drives fra, af H1 K/S. Der er dermed en erhvervmæssig forbindelse mellem disse virksomheder. Lånet må derfor anses som et erhvervmæssigt udlån.

I SKM2011. 537. ØLR (stadfæstet af HR i SKM2013. 505. HR) nåede Landsretten frem til, at udlån til eget selskab skulle anses for ikke-erhvervmæssige hævninger, da man næppe ville have udlånt på samme vilkår til tredjemand.

I nærværende tilfælde er der tale om udlån på markedsvilkår. Renten justeres løbende, så den følger udviklingen på selskabets driftskredit med et risikotillæg, og dermed tilpasses til markedrenten.

At der er tale om udlån på markedsvilkår, støttes tillige af, at der er en gruppe af tidligere ejere i H1 K/S, der fortsat låner midler ud til selskabet, netop fordi det sker på markedsvilkår, og de dermed får en markedrente på deres udlån.

Det, at uafhængig tredjemand ønsker at indgå låneaftaler med selskabet, og kapitalejerne ønsker at låne midler til selskabet på samme vilkår, gør, at der efter Spørgers klare overbevisning er tale om udlån på markedsvilkår og dermed et erhvervmæssigt udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen.

I SKM2016. 42. SR kunne Skatterådet ikke bekræfte, at spørger fra sin virksomhed under virksomhedsordningen kunne udlåne et beløb til et ejendomsselskab ejet af spørger og en partner uden om hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5 til erhvervelse af byggegrund. Det afgørende for den skatteretlige

vurdering var, om spørgers virksomhed måtte antages at ville tilbyde en tilsvarende finansiering, hvis byggegrunden blev anskaffet af en uafhængig tredjemand. Dette spørgsmål måtte efter SKATs opfattelse besvares benægtende i den pågældende sag.

I nærværende sag er der som tidligere nævnt tilsagn fra tredjemand om at tilbyde finansiering. Dette understøtter, at der er tale om erhvervsmæssige udlån på markedsvilkår, der kan indgå i virksomhedsordningen.

I SKM2014. 764. SR omdannede man et I/S til et P/S. I den forbindelse overgik en del af den enkelte partners kapitalkonto i det hidtidige I/S til at blive udlån til P/S'et. Partnerne i P/S'et drev virksomhed i virksomhedsordningen. Skatterådet bekræftede, at udlån fra en partner i denne forbindelse ikke skulle anses for at være en privat hævning, men var et erhvervsmæssigt udlån. Tilsvarende kunne Skatterådet bekræfte, at såfremt der efterfølgende fra partnerne udlåntes yderligere beløb til driftsfinansiering, ansås dette heller ikke for en privat hævning.

Da kapitalkontiene ikke var ens, havde de enkelte partnere derfor forskellige udlån til P/S'et. Dette ansås ikke at have betydning for bedømmelsen.

Det er derfor Spørgers opfattelse, at kapitalejerne også i nærværende sag, kan have forskellige udlån, uden at dette påvirker bedømmelsen af, om der er tale om erhvervsmæssige udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen.

Skatterådet lagde desuden vægt på, at alternativet til udlån fra partnerne ville være ekstern lånefinansiering af kapitalbehovet i partnerskabet, hvilket også er tilfældet i nærværende sag.

Spørger mener derfor, at der er tale om et erhvervsmæssigt udlån, hvorfor spørgsmålet kan besvares bekræftende.

Spørgers repræsentant har i sit høringssvar til Skattestyrelsens indstilling supplerende oplyst følgende om spørgsmål 1

Spørgers repræsentant er ikke enig i Skattestyrelsens udkast til indstilling.

Ifølge lovens ordlyd kan forrentede obligationer (gældsbreve) indgå i virksomhedsskatteordningen. Dette følger modsætningsvist af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, 1. pkt.:

"Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver." (Spørgers repræsentants understregning)

Der er i nærværende sag alene tale om placering i forrentede gældsbreve, og disse kan som førnævnt placeres i virksomhedsordningen. Dette følger klart af SKM2018. 647. LSR. Sagen handlede om, hvorvidt en selvstændig erhvervsdrivende, der drev virksomhed med anvendelse af virksomhedsordningen, kunne anvende overskudslikviditet til placering i en erhvervsobligation, uden at det ville medføre en hævning i hæverækkefølgen. Der var tale om unoterede erhvervsobligationer af nominelt i alt 25 mio.kr. delt op i 750 t.kr. pr. obligation.

Flertallet af retsmedlemmerne udtalte følgende:

"Henset til skatteministeriets svar på spørgsmål 89, og det forhold, at virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, positivt omtaler, at uforrentede obligationer ikke kan være i virksomhedsordningen, må det ud fra en almindelig sproglig forståelse lægges til grund, at forrentede obligationer som hovedregel kan placeres

i virksomhedsordningen. Hvis ikke, havde lovgiver formuleret, at obligationer generelt ikke kan indgå i virksomhedsordningen med undtagelse af blandt andet finansielle kontrakter, som lagerbeskattes.

Dette ses også understøttet i SKM2011. 44. BR, hvor forrentede realkreditobligationer kunne forblive i virksomhedsordningen.

Det må herefter vurderes, om der i den konkrete situation er andre forhold, der gør, at de forrentede obligationer alligevel skal anses for hævet i virksomhedsordningen.

SKAT har henvist til praksis om udlånssager, jf. f.eks. SKM2013. 505. HR. I nærværende tilfælde vil der ikke være tale om, at en virksomhedsejer i virksomhedsordningen udlåner penge i form af obligationer til eget selskab eller til nærtstående, hvori virksomhedsejeren har en personlig interesse. Der er i dette tilfælde tale om en investering af virksomhedens kapital på almindelige markedsvilkår mellem uafhængige parter. Der ses endvidere en tydelig beskrivelse for vilkår og tegning af obligationerne, hvor der er lagt vægt på, at der, som beskrevet, er tale om en uafhængig og professionel udbyder.

Herefter finder disse retsmedlemmer, at obligationerne er erhvervsmæssige og kan placeres i virksomhedsordningen, uden at disse anses for hævet i virksomhedsordningen."

Der kan således ud fra afgørelsens præmisser udledes følgende:

- Hovedregel: Forrentede obligationer kan placeres i virksomhedsordning
- Undtagelse: Andre forhold kan gøre, at de forrentede obligationer alligevel skal anses for hævet i virksomhedsordningen.

Andre forhold er normalt, hvor en virksomhedsejer i virksomhedsordningen udlåner penge til eget selskab eller til nærtstående.

Det skal understreges, at der i nærværende sag hverken er tale om udlån til et helejet aktie-/anpartsselskab eller til nærtstående - uanset om man anser K/S'et for en civilretligt selvstændig juridisk person eller en transparent enhed i skattemæssig henseende.

Den eneste personlige interesse, som de, der udlåner midler fra virksomhedsordningen, har, er at få forrentet deres indestående på bedst mulig vis. Dette er et helt legitimt formål i relation til virksomhedsordningen, jf. også Skatteministeriets svar til spørgsmål 89 (L 107 1985/86). Heri anføres:

"Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervsmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervsmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer m.v." (Spørgers repræsentants understregning)

Det bemærkes, at Landsskatteretten i SKM 2018.647 LSR ændrer Skatterådets afgørelse. I indstillingen, som Skatterådet tiltrådte, anførtes bl.a.:

"Henset til ovenstående, samt til konteksten i ministersvaret ("bankindsud og obligationer") må det efter SKAT's opfattelse være et krav, at de pågældende obligationer er relativt likvide og genstand for almindelig omsætning."

Dette gentages på ingen måde af Landsskatteretten, og det må således anses for værende helt uden betydning.

Det afgørende spørgsmål er, om hovedreglen (obligationer må gerne være i virksomhedsordningen) skal fraviges. Det betinger, at de lån, der ydes gennem virksomhedsordningen til H1 K/S, ikke må anses for båret af private interesser. Igen erindres det, at det forhold, at en person gerne vil have sin frie kapital i virksomhedsordningen bedst muligt forrentet, er et legitimt erhvervmæssigt formål. Det skal også erindres, at alle parter er fuldstændig uafhængige og alene varetager egne interesser, og at der tillige er personer, som foretager udlån uden at være en del af ejerkredsen i H1 K/S.

Lånene ydes således på markedsvilkår, og dette er heller ikke anfægtet af Skattestyrelsen. Det forhold, at lånene ydes på markedsvilkår, er et væsentligt "lod i den erhvervmæssige vægtskål". Det skal herefter undersøges, om der er "lodder i den private vægtskål". Det er der efter Spørgers repræsentants vurdering ikke, jf. også Spørgers repræsentants modargumentation til Skattestyrelsens argumentation.

Det er i tilknytning hertil Spørgers repræsentants opfattelse, at Skattestyrelsen i deres argumentation hele tiden tager udgangspunkt i, at det skal bevises, at lånene er erhvervmæssige. De tager derimod ikke - som de retteligt bør - udgangspunkt i, at obligationerne kan være i virksomhedsordningen, medmindre det påvises, at lånene er ydet af private årsager. Skattestyrelsen vender således bevidst tingene "på hovedet" i strid med gældende praksis.

Skattestyrelsen anfører bl.a. følgende:

Anført af Skattestyrelsen:

"Vedrørende Spørgers argumentation om udlån på markedsvilkår er det Skattestyrelsens opfattelse, at det er en betingelse for, at et udlån kan anses erhvervmæssigt, at der er tale om udlån på markedsvilkår. Det kræver imidlertid tillige, at udlånet er erhvervmæssigt begrundet og et normalt led i virksomhedens drift m.v., jf. ovenstående."

Spørgers repræsentants bemærkninger hertil:

Skattestyrelsen vender atter forholdene "på hovedet" og argumenterer ud fra, at det er en betingelse, at lånene er ydet på markedsmæssige vilkår, men gør det herudover som en selvstændig betingelse, at udlånet er erhvervmæssigt begrundet. Spørgers repræsentants pointe er, at lånet er erhvervmæssigt begrundet, når det ikke er begrundet i private forhold. Og der er ikke et eneste privat islæt i udlånet.

Anført af Skattestyrelsen:

"Det er således Skattestyrelsens opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt for at anse et udlån for erhvervmæssigt, at renten og de øvrige lånebetingelser er fastsat på markedsvilkår. Lånet skal tillige være begrundet i aktiviteten i den virksomhed, der drives i virksomhedsordningen."

Spørgers repræsentants bemærkninger hertil:

Det skal erindres, at det er fuldt legitimt, at en ejer af en virksomhed drevet i virksomhedsordningen placerer frie midler i gældsbreve med det formål at få forrentet de frie midler på bedste vis. Når Skattestyrelsen anfører, at: "Lånet skal tillige være begrundet i aktiviteten i den virksomhed, der drives i virksomhedsordningen" er det direkte i strid med gældende praksis og lovens ordlyd at gøre det til en selvstændig betingelse.

Det følger således af praksis, at aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen, er aktiver af erhvervmæssig karakter. Ifølge praksis er det f.eks.

- Udlån til bank (bankindestående)
- Realkreditobligationer (erhvervmæssig karakter), jf. SKM 2011.44 BR
- Erhvervsobligationer (erhvervmæssig karakter), SKM 2018.647 LSR

- Sælgerpantebreve, jf. VSL § 1, stk. 2, 2. pkt.: "...fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1..."

Alle eksempler på, at den frie likviditet, der er optjent i virksomhedsordningen, ønskes udlånt mod den bedst mulige forrentning. Likviditeten kan placeres i banken - evt. efter forhandlinger med banken om bedre rente mod længere indskudsperiode, likviditeten kan placeres i realkreditobligationer vel vidende, at den bagvedliggende sikkerhed er fast ejendom, eller likviditeten kan placeres i gældsbreve i et ejendomskommanditselskab. Alle er placeringer, der ikke direkte har med aktiviteten i virksomhedsordningen at gøre og er en ren og skær forretningsmæssig beslutning foretaget af ejeren af de likvide midler i virksomhedsordningen. De skattemæssige regler forhindrer ikke virksomhedsejeren (ejeren af virksomhedsordningen) i at foretage dette valg og søge den bedste forrentning af midlerne. Vilklårene og risikoen skal selvsagt afspejles i renten, altså lånet skal ydes på markedsvilkår. Hvis lånet ydes på markedsvilkår, er det omvendt svært at se, hvorfor udlånet ikke er erhvervsmæssigt.

Hvis der er et interessefællesskab, er der derimod ifølge praksis et behov for at undersøge, om lånet er båret af private forhold. Der kan som tungt vejende udgangspunkt kun være erhvervsmæssige aktiver i virksomhedsordningen. Hvis undersøgelsen derfor falder ud til, at lånet er ydet af private årsager, må lånet anses for hævet i virksomhedsordningen, idet lånet i stedet retteligt bør placeres i privatsfæren og ikke i virksomhedssfæren (virksomhedsordningen).

Der er i nærværende sag ikke tale om udlån mellem nærtstående, og lånet er ydet på markedsmæssige vilkår. Spørgers repræsentants klare vurdering er derfor, at lånet kan være i virksomhedsordningen, og at der dermed skal svares "Ja" på spørgsmål 1.

Spørgers repræsentant har i sit mundtlige høringssvar til Skattestyrelsens indstilling supplerende oplyst følgende om spørgsmål 1

Spørgers repræsentant finder, at hovedreglen er, at forrentede gældsbreve kan ligge i virksomhedsordningen uden, at der er tale om en hævning. Videre finder Spørgers repræsentant, at undtagelsen hertil er, at hvis de forrentede gældsbreve er udstedt af private årsager, så indebærer dispositionen, at der er tale om en hævning i virksomhedsordningen.

Spørgers repræsentant finder, at det ikke er et krav, at udlånet er erhvervsmæssigt begrundet, men alene et krav, at udlånet ikke foretages af private årsager.

Spørgers repræsentant finder, at SKM2023. 190. HR støtter, at udlånet i nærværende sag kan ske uden, at lånet skal betragtes som en hævning i virksomhedsordningen.

Spørgers repræsentant ønsker, at Skattestyrelsen i sagsfremstillingen tager direkte stilling til, at der er tale om uafhængige parter og at udlånet sker på markedsvilkår, idet Spørgers repræsentant finder, at dette er afgørende for, at udlånet kan ske fra virksomhedsordningen uden, at lånet bliver betragtet som en hævning.

Spørgers repræsentant finder, at obligationer, forrentede gældsbreve og øvrige udlån skattemæssigt skal behandles ens i forhold til den skattemæssige problemstilling omkring, hvorvidt de pågældende dispositioner skal betragtes som en hævning i virksomhedsordningen.

Spørgers repræsentant finder, at SKM2018. 647. LSR støtter, at udlån og obligationer skal behandles ens i forhold til placering i virksomhedsordningen.

Spørgers repræsentant har yderligere uddybet sin begrundelse til spørgsmål 1 med følgende:

Det er Spørgers repræsentants vurdering, at udstedelse af gældsbrevene er begrundet i den virksomhed, som kapitalpartnerne driver i H2 P/S og H3 P/S, og hvor kapitalpartnerne anvender virksomhedsordningen.

Virksomheden i H3 P/S er i kraftig vækst og er hele tiden på udkig efter mulige opkøb. H1 K/S understøtter denne strategi dels ved at sikre udvidelse af eksisterende kontorlokaler i form af tilbygninger og lignende og ved at sikre at opkøb kan gå igennem.

Det er de lokale kapitalpartnernes ansvar, at H3 P/S har tidssvarende lokaliteter, der kan rumme alle medarbejdere. Hovedudfordringen i den forespørgsel er, at både i Y-by og i Z-by er man vokset ud af de nuværende rammer, og det er den udfordring, der søges løst. Det essentielle er, at der findes en løsning, der er i virksomhedens tarv.

Løsningen er, at H1 K/S i Y-by sælger den nuværende domicilejendom og køber en ny domicilejendom i Y-by, og der sker en udbygning af den nuværende ejendom i Z-by. Den restfinansiering, der søges løst her, skal løses af kapitalpartnerne i Y-by og Z-by, der står med lokaleudfordringen. Der er den løsning, at de bl.a. kommer med finansieringen - altså et lån fra deres virksomhedsordning.

Spørgers repræsentant finder dette dybt erhvervsmæssigt begrundet - også i virksomhedsordningens forhold. Spørgers repræsentant bemærker atter, at långiver også er dem, der, som kapitalpartner i H2 P/S, har lokaleudfordringen.

Ad spørgsmål 2 - udlån fra selskab

Spørger har anmodet Skatterådet om at bekræfte, at udlån til H1 K/S fra aktie-/anpartsselskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmål 2 skal besvares med "Ja".

Ifølge ligningslovens § 16 E skal lån, der direkte eller indirekte ydes fra et selskab til en fysisk person, behandles efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af ligningslovens § 2 (bestemmende indflydelse). Ligningslovens § 16 E finder dog ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Da H1 K/S er skattemæssigt transparent, anses lån fra et selskab for ydet til de enkelte kommanditister i K/S'et. Dermed sker der indirekte udlån fra selskabet til hovedaktionæren, da denne er kommanditist. Da den enkelte kommanditist alene ejer en mindre ejerandel af H1 K/S, er det alene denne andel af lånet, der skatteretligt henføres til hovedaktionæren i långiver-selskabet.

Det følger dog af kontrolbegrebet i ligningslovens § 2, at kommanditselskaber i denne bestemmelses forstand skal anses for et selvstændigt skattesubjekt, jf. ligningslovens § 2, stk. 1, sidste punkt. Når dette tages i betragtning, eksisterer der ikke en forbindelse mellem långiver (hovedaktionær-selskabet) og låntager (H1 K/S), der er omfattet af ligningslovens § 2, idet hovedaktionæren/kommanditisten ikke samtidig har bestemmende indflydelse i H1 K/S. Der er således ikke tale om en kontrolleret transaktion.

Dette til forskel til SKM2014. 14. SR, hvor Skatterådet fandt, at der var tale om et lån omfattet af ligningslovens § 16 E, idet ægtefællerne havde kontrol både over det långivende selskab og det lånemodtagende kommanditselskab.

Det var samtidigt Skatterådets opfattelse, at selskabet ikke ville have ydet lån til etableringen og driften af interessent- og kommanditselskaberne, der var låntagere i ovennævnte sag, hvis de tilsammen primært havde været ejet af uafhængige tredjemænd. Selskabets ønske om at påtage sig finansieringsrisikoen for

samtligte interessent- og kommanditselskaber måtte derfor skyldes, at lånene primært kom aktionærerne til gode. Der var i dette tilfælde heller ikke tale om, at lånene kunne anses for ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

I Spørgers sag er det utvivlsomt, at lånene er ydet ud fra udelukkende kommercielle betragtninger og mellem uafhængige parter

Det er derfor Spørgers samlede opfattelse, at der for det første ikke eksisterer en forbindelse mellem låntager og långiver omfattet af ligningslovens § 2, og - hvis Skatterådet mod forventning ikke er enig heri - for det andet er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, således at udlånet i sin helhed ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Det er derfor Spørgers opfattelse, at Skatterådet kan besvare spørgsmål 2 med "Ja".

Ad spørgsmål 3 - udlån fra selskab

Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende ønskes bekræftet, at udlån til H1 K/S fra aktie-/anpartsselskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, kan anses for eksterne lån, for så vidt angår den andel af lånet, der svarer til den eksterne ejerandel i H1 K/S, således at denne del af udlånet ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmål 3 kan besvares med "Ja".

Der henvises til spørgsmål 2 for en beskrivelse af sagen.

Hvis der svares benægtende i spørgsmål 2, er det Spørgers opfattelse, at det udelukkende er en andel af det ydede lån svarende til ejerandelen i K/S'et, der skal beskattes hos aktionæren.

Långiver er derfor i givet fald indstillet på at lade sig beskatte efter ligningslovens § 16 E af den mindre del af det udlånte beløb, der svarer til ejerandelen i K/S'et. Den resterende del af lånet bør anses for lån ydet til eksterne parter og er dermed ikke omfattet af ligningslovens § 16 E. Den del, der er omfattet af ligningslovens § 16 E, agtes herefter udloddet fra det personligt ejede selskab til aktionæren og herved "reparere" forholdet.

Det er derfor Spørgers opfattelse, at Skatterådet kan besvare spørgsmål 3 med "Ja", hvis der svares "Nej" til spørgsmål 2.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at udlån af midler i virksomhedsordningen til H1 K/S fra personer, der personligt både ejer P/S-andele i H2 P/S og K/S-andele i H1 K/S, kan anses for erhvervsmæssige udlån, og dermed ikke anses for at være en hævning efter virksomhedsskattelovens § 5.

Begrundelse

Det følger af virksomhedsskattelovens § 1 og bestemmelsens forarbejder, at i tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende anvender virksomhedsordningen, skal samtlige erhvervsmæssige aktiver i virksomheden medtages i virksomhedsordningen, hvorimod ikke erhvervsmæssige aktiver som udgangspunkt ikke kan medtages. I lovens § 1, stk. 2, er endvidere opregnet en række aktiver, herunder aktier og indeksobligationer, der ikke kan medtages i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver.

Skatteministeren har til spørgsmål 89 til Skatteudvalget i forbindelse med behandlingen af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven) givet følgende svar:

"Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v."

Af det oprindelige cirkulære om virksomhedsskatteloven (cirk.nr. 32 af 9. december 1986) pkt. 40 fremgik bl.a. følgende:

"Fordringer, der har karakter af f.eks. periodiske lån og lignende og er et normalt led i virksomhedens drift, kan indgå i virksomheden. Dog kan fordringer, der har karakter af personlige udlån og andre private aktiver, ikke indgå i virksomheden".

Det følger tilsvarende af praksis, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervmæssig karakter, uden at det anses for en hævning i virksomheden, jf. bl.a. SKM2013. 505. HR. Hvis udlånet ikke har erhvervmæssig karakter, anses det for et privat udlån, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, jf. ligeledes SKM2013. 505. HR, hvor et udlån fra en lægevirksomhed til lægens eget anpartsselskab blev anset for privat långivning. Højesteret fandt ikke, at långivningen havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter.

Skattestyrelsen bemærker, at Højesteret i SKM2013. 505. HR begrundede dommen med, at långivningen var uden tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, og ikke med, at udlånet skete til personens eget selskab.

I SKM2023. 190. HR fandt Højesteret, at generel finansiering af driften i et interessentskab ikke kunne anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som udlåneren drev i virksomhedsordningen. Højesteret anså dermed udlånet for privat långivning.

Skattestyrelsen bemærker, at Højesteret i SKM2023. 190. HR ikke begrundede dommen med, at udlånet var foretaget til en nærtstående/stedsønnen.

I SKM2023. 128. BR fandt byretten, at hovedformålet med et udlån var den hermed opnåede løbende renteindtægt. Byretten anså derfor ikke udlånet for erhvervmæssigt i virksomhedsskattelovens forstand.

Efter Skattestyrelsens opfattelse kan et formål om at få forrentet de frie midler på bedste vis således ikke anses for en erhvervmæssig begrundelse for at foretage udlån fra virksomhedsordningen.

Hvorvidt et lån anses for ydet erhvervmæssigt eller privat, beror på en konkret vurdering af omstændighederne i forbindelse med långivningen.

Det er ikke oplyst, at de långivende personer driver næring med pengeudlån.

Det er oplyst, at H1 K/S har behov for at få tilført yderligere finansiering som lån ydet af nuværende og tidligere kapitalejere. Flere af de nuværende kapitalejere har mulighed for at finansiere en del af dette via midler i deres virksomhedsordning. Spørgsmålet vedrører således udlån fra virksomhedsordningen til et kommanditselskab.

Et kommanditselskab er i skattemæssig henseende transparent. Dette betyder, at deltagerne beskattes af deres andel af kommanditselskabets resultat, og at de anses for at eje en ideel andel af kommanditselskabets aktiver og passiver.

Som følge af den skattemæssige transparens, kan et udlån til et kommanditselskab ikke skattemæssigt behandles som kommanditselskabets gæld til selskabsdeltageren. Skattemæssigt vil udlånet således ikke kunne anses for ydet til kommanditselskabet, men derimod til de øvrige deltagere i kommanditselskabet. En deltagers udlån til kommanditselskabet anses således for et udlån til hver af de andre deltagere, opgjort efter deres ideelle andel (pro rata udlån). Den andel af deltagerens udlån, der svarer til deltagerens egen andel, anses ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning.

Det er således Skattestyrelsens opfattelse, at en deltagers udlån til H1 K/S, må anses for et pro rata udlån til de øvrige selskabsdeltagere. Det gælder dog ikke deltagerens egen andel.

Det er endvidere Skattestyrelsens opfattelse, at pro rata udlånet til de øvrige deltagere kan indgå i virksomhedsordningen, såfremt det anses for erhvervsmæssigt begrundet i den virksomhed, der drives i virksomhedsordningen.

Spørger har henvist til SKM2011. 537. ØLR, hvori landsretten fandt, at et lån fra en lægevirksomhed under virksomhedsordningen til lægens anpartsselskab, der drev investeringsvirksomhed, ikke kunne anses for ydet som led i lægevirksomhedens erhvervsmæssige aktivitet. Udlånene udgjorde derfor en hævnings efter reglerne i virksomhedsskatteovens § 5. Højesteret har stadfæstet landsrettens dom i SKM2013. 505. HR.

Spørger har oplyst, at landsretten kom frem til, at udlånet skulle anses for ikke-erhvervsmæssigt, "da man næppe ville have udlånt på samme vilkår til tredjemand". Spørger argumenterer for, at der i nærværende sag er tale om udlån på markedsvilkår, og at der dermed er tale om erhvervsmæssige udlån.

Vedrørende SKM2011. 537. ØLR bemærker Skattestyrelsen indledningsvist, at det er Landsskatteretten, der bl.a. har begrundet sin afgørelse med, at lægevirksomheden næppe ville have udlånt tilsvarende beløb til uafhængig virksomhed, der drev aktieinvestering. Noget tilsvarende findes ikke i Østre landsrets og Højesterets begrundelser.

Vedrørende Spørgers argumentation om udlån på markedsvilkår, er det Skattestyrelsens opfattelse, at det er en betingelse for, at et udlån kan anses erhvervsmæssigt, at der er tale om udlån på markedsvilkår. Det kræver imidlertid tillige, at udlånet er erhvervsmæssigt begrundet og et normalt led i virksomhedens drift mv., jf. ovenstående. Denne praksis fremgår af bl.a. SKM2015. 728. LSR, hvor Landsskatteretten fandt, at det ikke var usædvanligt, at der blev ydet sælgerfinansiering ved salg af en virksomhed, men at udlånet ikke var ydet på markedsvilkår. Omvendt lagde Landsskatteretten i SKM2017. 545. LSR vægt på, at det i ejendomshandler var sædvanligt at inddrage sælgerfinansiering i form af pantebrev, og at vilkårene i sælgerpantebrevet medførte, at der samlet set var tale om en aftale på sædvanlige markedsvilkår.

Det er således Skattestyrelsens opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt for at anse et udlån for erhvervsmæssigt, at renten og de øvrige lånebetingelser er fastsat på markedsvilkår. Lånet skal tillige være begrundet i aktiviteten i den virksomhed, der drives i virksomhedsordningen.

Repræsentanten har i sit høringssvar beskrevet praksis omkring obligationer således, at forrentede obligationer som hovedregel kan indgå i virksomhedsordningen, men at andre forhold kan gøre, at de forrentede obligationer alligevel skal anses for hævet i virksomhedsordningen. Andre forhold er normalt, hvor en virksomhedsejer i virksomhedsordningen udlåner penge til eget selskab eller nærtstående.

Repræsentanten anvender praksis omkring forrentede obligationer til at vurdere om de udlån, som der er spurgt om, kan indgå i virksomhedsordningen. Repræsentanten sidestiller i sin argumentation obligationer med udlån.

Skattestyrelsen bemærker hertil, at der er spurgt om udlån af midler i virksomhedsordningen, og at repræsentanten også har oplyst, at Spørgerne påtænker at yde lån til H1 K/S. Der foreligger ikke oplysninger om, at der skal ske køb af obligationer. Der er således Skattestyrelsens opfattelse, at spørgsmålet skal besvares ud fra den gældende praksis om udlån af midler fra virksomhedsordningen, og at praksis omkring køb af obligationer i virksomhedsordningen ikke finder anvendelse.

Skattestyrelsen bemærker i den forbindelse, at praksis omkring udlån fra virksomhedsordningen er forskellig fra praksis omkring køb af obligationer i virksomhedsordningen. At udlån og obligationer ikke kan sidestilles fremgår endvidere af ovennævnte ministersvar til spørgsmål 89 (L 107 1985/86), hvori det fremgår, at der ikke fra virksomheden kan ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter, og hvori det samtidigt fremgår, at virksomheden kan placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer m.v.

Skattestyrelsen er således ikke enig med repræsentanten i, at SKM2018. 647. LSR om køb af en erhvervsobligation, er sammenlignelig med nærværende sag.

Skattestyrelsen henviser yderligere til SKM2020. 222. SR, hvor Skatterådet ikke kunne bekræfte, at et gælds-brev kunne indgå i virksomhedsordningen, da det pågældende gælds-brev ikke havde nogen tilknytning til driften af den pågældende virksomhed. I den sag havde spørgeren ligeledes henvist til SKM2018. 647. LSR. Skatterådet bemærkede, at SKM2018. 647. LSR ikke vedrørte udlån, men derimod investeringer i erhvervsobligationer.

Det er repræsentantens opfattelse, at Skattestyrelsen i sin argumentation hele tiden tager udgangspunkt i, at det skal bevises, at lånene er erhvervmæssige, hvilket repræsentanten finder er i strid med gældende praksis.

Skattestyrelsen er ikke enig i, at dette er i strid med praksis. Skattestyrelsen har ovenfor foretaget en beskrivelse af praksis for, hvornår et udlån har erhvervmæssig karakter og kan indgå i virksomhedsordningen. Skattestyrelsen har i den forbindelse henvist til ministersvar i forbindelse med lovens tilblivelse, til det oprindelige cirkulære til loven og til bl.a. SKM2013. 505. HR, SKM2023. 190. HR og SKM2023. 128. BR.

Spørgsmålet er herefter, om deltagerens pro rata udlån til de øvrige selskabsdeltagere kan anses for et erhvervmæssigt udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen, eller for et privat udlån, der ikke kan indgå.

Spørgsmål 1 vedrører personer, som både er deltagere i H2 P/S og H1 K/S, og som anvender virksomhedsordningen på indkomsten fra H2 P/S og H3 P/S.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at for disse personer må udlånene anses for erhvervmæssigt begrundet i deres virksomhed i H2 P/S og H3 P/S. Lånene må derfor anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som drives i virksomhedsordningen. Skattestyrelsen har herved lagt vægt på,

- at H1 K/S' ejendomme udlejes til H2 P/S, der videreudlejer til H3 P/S.
- at det er oplyst, det er de lokale kapitalpartners ansvar, at H3 P/S har tidssvarende lokaliteter, der kan rumme alle medarbejdere. Aktuelt er det byggerierne i Y-by og Z-by, og restfinansiering skal løses af kapitalpartnerne i Y-by og Z-by, der står med lokaleudfordringen. Det essentielle er, at der findes en løsning, der er i virksomhedens tarv.
- at det er oplyst, at H1 K/S har en vigtig funktion i forhold til H2 P/S og H3 P/S's strategi om vækst og opkøb.

- at der er en høj grad af integration af virksomhederne i H2 P/S og H3 P/S på den ene side og H1 K/S på den anden side, og at det er oplyst, at kontorejendommene blev udskilt fra virksomheden i H2 P/S og H3 P/S for at undgå, at det blev for dyrt for nye partnere at købe sig ind i H2 P/S.

Skattestyrelsen lægger til grund, at udlånene vil blive foretaget på markedsvilkår, således som det er oplyst af Spørger.

For partnere i H2 P/S er det således Skattestyrelsens opfattelse, at udlånene til H1 K/S må anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som drives i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke vil medføre en hævning i hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskatteovens § 5. Dog anses den andel af en deltagers udlån, der svarer til deltagerens egen andel i kommanditselskabet, ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning. Der er tale om egenkapital i en virksomhed, der er omfattet af anpartsreglerne, og som ikke kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskatteovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Denne andel af udlånet udgør derfor en hævning i hæverækkefølgen.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at spørgsmål 1 kan besvares bekræftende, men at dette dog ikke gælder for den del af udlånet, som svarer til deltagerens egen andel i H1 K/S.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja, se dog begrundelse".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at udlån til H1 K/S fra selskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Begrundelse

Spørgsmål 2 omhandler skattemæssige konsekvenser for personer, der dels ejer et selskab og dels ejer en kapitalandel i H1 K/S, såfremt der udlånes midler fra personens selskab til H1 K/S.

Det er oplyst, at de pågældende personer på udlånstidspunktet ejer 100 pct. af et selskab, der er et ApS eller A/S. Det er endvidere oplyst, at de pågældende personer på udlånstidspunktet vil eje en mindre kapitalandel i H1 K/S.

Det skal først undersøges, om det pågældende udlån er omfattet af hovedreglen i ligningslovens § 16 E.

Det fremgår af hovedreglen i ligningslovens § 16 E, at hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af ligningslovens § 2.

I nærværende sag er långiver et selskab, der er omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1. Endvidere er den civilretlige låntager H1 K/S, der er et kommanditselskab, der på tilsvarende vis som I/S og P/S er skattemæssigt transparente selskaber.

Det fremgår af lovforarbejderne, jf. bilag 16 i L 199 (L 199 A), folketingsåret 2011/12, at lån til skattemæssigt transparente selskaber skattemæssigt skal henføres til deltagerne i forhold til deres ejerandel i det transparente selskab. Dette bekræftes tillige i SKM2014. 14. SR, SKM2014. 15. SR, SKM2014. 663. SR

og SKM2023. 110. SR, hvor Skatterådet har fundet, at når der ydes lån til et K/S, så henføres lånet skattemæssigt til deltagerne i kommanditselskabet i forhold til deres ejerandel.

Ovenstående indebærer, at långiver er et selskab og låntagerne er deltagerne i H1 K/S, herunder blandt andre den person, der er 100 pct. ejer af det selskab, der er långiver. Dermed er der mellem långiver og låntager en forbindelse, der er omfattet ligningslovens § 2.

På baggrund af ovenstående er det Skattestyrelsens opfattelse, at det pågældende udlån er omfattet af hovedreglen i ligningslovens § 16 E. Det skal herefter undersøges, om det pågældende udlån er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i ligningslovens § 16 E.

Det fremgår af undtagelsesbestemmelserne i ligningslovens § 16 E, at hovedreglen ikke finder anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2.

I nærværende sag er der hverken tale om udlån fra pengeinstitut eller lån til selvfinansiering, som nævnt i selskabslovens § 206, stk. 2. Det skal herefter undersøges, om der er tale om et lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Det fremgår af lovforarbejderne, jf. bilag 11 i L 199 (L 199 A), folketingsåret 2011/12, at sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget fra beskatning af aktionærlån, selvom lånet ikke er ydet som led i en forretningsmæssigt begrundet (hoved)disposition. Videre fremgår det, at der ikke findes grundlag for at undtage alle selskaber, der har som hoved- eller biformål at foretage udlån eller finansiering.

Højesteret fandt i SKM2022. 431. HR, at kun hvis det enkelte lån er optaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, f.eks. som led i samhandel på tilsvarende vilkår som mellem uafhængige parter, skal der ikke ske beskatning, jf. § 16 E, stk. 1, 2. pkt.

Udlånet til H1 K/S er ikke foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, idet der er tale om udlån, der ikke finder sted som led i en samhandel. Dvs., at udlånet foretages uden sammenhæng til nogen anden disposition. På den baggrund er udlånet til H1 K/S ikke omfattet af undtagelsesreglerne i ligningslovens § 16 E.

Spørgers repræsentant anfører, at det følger af kontrolbegrebet i ligningslovens § 2, at kommanditselskaber i denne bestemmelses forstand skal anses for et selvstændigt skattesubjekt, jf. ligningslovens § 2, stk. 1, sidste punkt. Spørgers repræsentant anfører videre, at når dette tages i betragtning, eksisterer der ikke en forbindelse mellem långiver (hovedaktionærselskabet) og låntager (H1 K/S), der er omfattet af ligningslovens § 2, idet hovedaktionæren ikke samtidigt har bestemmende indflydelse i H1 K/S. Spørgers repræsentant finder herefter, at der ikke er tale om en kontrolleret transaktion.

Som anført ovenfor fremgår det klart af både lovforarbejder og praksis, at når den civilretlige låntager er skattemæssigt transparent, skal lånet skattemæssigt henføres til deltagerne i forhold til deres ejerandel i det transparente selskab. Uanset de civilretlige forhold omkring lånet, vil det således være deltagerne i H1 K/S, der skattemæssigt betragtes som låntager. Derved bliver det i nærværende sag forholdet mellem långiver (hovedaktionærselskabet) og låntager (hovedaktionæren i långiver), der skal være omfattet af ligningslovens § 2, for at udlånet er omfattet af ligningslovens § 16 E. Når låntager (hovedaktionæren i långiver) ejer 100 pct. af långiver (hovedaktionærselskabet) er forholdet klart omfattet af ligningslovens § 2.

Samlet set er det Skattestyrelsens opfattelse, at ovenstående påtænkte udlån vil være omfattet af ligningslovens § 16 E.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Nej".

Spørgsmål 3

Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende, ønskes bekræftet, at udlån til H1 K/S fra selskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, kan anses for eksterne lån, for så vidt angår den andel af lånet, der svarer til den eksterne ejerandel i H1 K/S, således at denne del af udlånet ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Begrundelse

Skattestyrelsen har i Spørgsmål 2 indstillet en benægtende besvarelse, idet det er Skattestyrelsens opfattelse, at de påtænkte udlån er omfattet af ligningslovens § 16 E.

Det skal derfor i spørgsmål 3 afklares, hvor stor en andel af udlånet, der er skattepligtig efter ligningslovens § 16 E, for den person, der ejer det selskab, der er långiver.

Det fremgår af lovforslagene, jf. bilag 16 i L 199 (L 199 A), folketingsåret 2011/12, at de deltagere i det transparente selskab, der har bestemmende indflydelse i det selskab, der er långiver, vil være skattepligtige af deres andel af lånet.

For de deltagere i det transparente selskab, der ikke har bestemmende indflydelse i det selskab, der er långiver, vil deres andel af lånet modsætningsvis skatteretligt kunne henføres til lån mellem uafhængige parter, der ikke er omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skattestyrelsen kan derfor bekræfte, at udlån til H1 K/S fra selskaber, hvor hovedaktionæren ejer K/S-andele i H1 K/S i privat regi, kan anses for eksterne lån, for så vidt angår den andel af lånet, der svarer til den eksterne ejerandel i H1 K/S, således at denne del af udlånet ikke anses for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skattestyrelsen gør opmærksom på, at der ikke ved nærværende besvarelse er taget stilling til de skattemæssige konsekvenser af, at det långivende selskab agter at udlodde en del af udlånet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ejendomsavancebeskatningslovens § 6 D, stk. 1

"Afstår den skattepligtige en ejendom, der er omfattet af lovens regler, bortset fra ejendomme, der er omfattet af § 8, og indgår der i afståelsesvederlaget en fordring mod erhververen med pant i den overtagne ejendom (sælgerpantebrev), kan den skattepligtige vælge at medregne fortjeneste efter § 6 med lige store beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de indtil 10 nærmest efterfølgende indkomstår. 1.

pkt. gælder dog ikke, hvor der er en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2 mellem parterne i overdragelsen."

Personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9

"Stk. 1. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

(...)

9) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10 og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, samt indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter ligningslovens § 8 K, stk. 2, når antallet af personlige ejere er større end 2 og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang,

(...)"

Virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1 og 2

"Stk. 1. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen."

Virksomhedsskattelovens § 5

"Stk. 1. Overførsel af værdier og beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i nedennævnte rækkefølge:

- 1) Kapitalafkast efter § 7, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.
- 2) Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.
- 3) Overskud i det pågældende år:
 - a) Kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for indkomståret.
 - b) Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1.
- 4) Opsparet overskud.
- 5) Indestående på indskudskonto.

Stk. 2. Ved overførsel af værdier og beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, fra virksomheden til den skattepligtige ud over de i stk. 1 nævnte anvendes § 11.

Stk. 3. Beløb, der overføres fra virksomheden til den skattepligtige til dækning af virksomhedsskat, omfattes ikke af stk. 1.

Stk. 4. Beskattes den skattepligtige af fri elbil eller pluginhybridbil efter § 1, stk. 3, 6. pkt., i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, er ladestandere omfattet af § 1, stk. 3, 5. pkt., der overføres fra virksomheden til den skattepligtige, ikke omfattet af stk. 1."

Forarbejder

Lovforarbejder til lov nr. 144 af 19. marts 1986 - L 107

Skatteministerens besvarelse af spørgsmål 89 til Skatte- og Afgiftsudvalget i forbindelse med behandlingen af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven)

"Svar:

Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer m.v."

Praksis

SKM2011. 44. BR

Placeringen af en obligationsbeholdning i et privat værdipapirdepot kunne ikke anses for en hævnning fra virksomhedsskatteordningen, idet obligationerne klart kunne adskilles fra de værdipapirer, som i forvejen var placeret i depotet, og som ikke var omfattet af virksomhedsordningen.

Den omstændighed, at udbetaling af afkast fra obligationsbeholdningen indgik på sagsøgerens aktionærkonto og her blev sammenblandet med sagsøgerens øvrige likvide midler fandtes ikke at kunne føre til, at obligationsbeholdningen ved indlæggelsen i det omhandlede depot kunne anses for hævet fra virksomhedsordningen.

Sagsøgerens påstand blev derfor taget til følge.

SKM2011. 537. ØLR (stadfæstet af HR i SKM2013. 505. HR)

Udlån til eget selskab blev anset for hævnning efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 5, idet udlånet ikke kunne anses for sket som led i lægevirksomhedens erhvervmæssige aktivitet.

Afgørelsen blev ikke anset for udtryk for en praksisændring med tilbagevirkende kraft, da der ikke var ført bevis for, at det tidligere havde været fast administrativ praksis at tillade udlån til virksomhedsejerens investeringsselskab uden om hæverækkefølgen. Allerede fordi der ikke havde foreligget nogen afgørelse herom fra de overordnede skattemyndigheder, var beviset for den påståede praksis således ikke ført.

SKM2013. 505. HR

Udlån til eget selskab blev anset for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" i henhold til virksomhedsskattelovens § 5, idet udlånet ikke havde erhvervsmæssig karakter. Det var ikke godtgjort, at afgørelsen var udtryk for en praksisændring med tilbagevirkende kraft.

Stadfæstelse af SKM2011. 537. ØLR.

SKM2014. 129. SR

Spørger drev virksomhed i et I/S, hvor der bl.a. blev udlejet maskiner til et, også delvis af spørger via et holdingselskab, ejet ApS, som drev planteavl. Fra 2014 ville ApS'et blive opløst og planteavlens ville foregå i I/S'et. Afgrøderne skulle sælges til det delvis af spørger, via holdingselskabet, ejede A ApS.

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger fra sin virksomhed under virksomhedsordningen kunne foretage udlån til A ApS, uden om hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5, når lånet skulle anvendes til produktionen i A ApS.

SKM2014. 764. SR

Spørger påtænkte at blive omdannet til et P/S, og i den forbindelse ville en del af den enkelte partners kapitalkonto i det nuværende I/S overgå til at blive udlån til P/S'et. Partnerne i P/S'et drev virksomhed i virksomhedsordningen. Skatterådet kunne bekræfte, at udlån fra en partner i denne forbindelse, ikke skulle anses for at være en privat hævning, men var et erhvervsmæssigt udlån. Tilsvarende kunne Skatterådet bekræfte, at såfremt der efterfølgende fra partnerne blev udlånt yderligere beløb til driftsfinansiering, ville dette heller ikke blive anset for en privat hævning.

SKM2015. 728. LSR

En mellemregning på anfordringsvilkår og til markedsrente, der etableres i forbindelse med overdragelse af en næringsvirksomhed med køb og salg af ejendomme, blev anset for en hævning i virksomhedsskatteordningen for overdrageren.

SKM2016. 42. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger uden om hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5, kunne udlåne beløb til investering i en ejendom ejet af et selskab, som delvist var ejet af spørger. Ejendommen skulle senere udlejes til den virksomhed, som spørger drev i virksomhedsordningen.

SKM2017. 545. LSR

Landsskatteretten fandt, at et sælgerpantebrev, der var oprettet som led i overdragelsen af en landbrugs-ejendom, kunne indgå som et erhvervsmæssigt aktiv i sælgerens fortsatte virksomhedsordning.

SKM2018. 647. LSR

En selvstændig erhvervsdrivende, der drev virksomhed med anvendelse af virksomhedsordningen, kunne anvende overskudslikviditet til placering i en erhvervsobligation, uden at det ville medføre en hævning i hæverækkefølgen.

SKM2020. 222. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at et gælds-brev kunne indgå i virksomhedsordningen, uden at dette blev betragtet som en hævning heri, da det pågældende gælds-brev havde ikke nogen tilknytning til driften af den pågældende erhvervsvirksomhed.

SKM2023. 128. BR

Sagen angik, om et udlån, som skatteyder havde ydet fra sin virksomhed under virksomhedsordningen til en leverandør, opfyldte betingelserne for at være en del af virksomhedsordningen under virksomhedsskatte-loven.

Retten fandt bl.a. med henvisning til skatteyderens egen forklaring i retten, at hovedformålet med udlånet var at opnå løbende renteindtægter.

Hovedformålet med lånet blev efter rettens opfattelse endvidere underbygget af oplysningerne i sagen, herunder om omfanget og karakteren af parternes samhandel samt lånets betydning for låntagers fortsatte drift.

Under henvisning hertil fandt retten ikke udlånet for erhvervmæssigt i virksomhedsskatteovens forstand, hvorfor udlånet skulle anses for hævet af skatteyderen til private formål, jf. virksomhedsskatteovens § 5 og forarbejderne til loven.

SKM2023. 190. HD

Sagen angik, om udlån i form af en mellemregning mellem en landmands personligt drevne landbrugs-virksomhed og et interessentskab, der drev minkfarm og havde landmanden samt hans stedsøn som deltagere, kunne indgå i landmandens virksomhedsordning, hvor den personligt drevne landsbrugsvirksomhed og andelen af minkfarmen var placeret.

Højesteret udtalte under henvisning til Højesterets dom af 31. maj 2013 (SKM2013. 505. HR), at en virksomhed under virksomhedsordningen kan yde lån, der har erhvervmæssig karakter, uden at dette anses for en overførsel af værdier til den skattepligtige. Hvis den skattepligtige derimod finansierer privat långivning, herunder til en ægtefælle eller nært beslægtede, er der derimod tale om overførsel af værdier til den skattepligtige i henhold til virksomhedsskatteovens § 5.

Om den konkrete sag udtalte Højesteret, at 75 pct. af mellemregningens saldo, svarende til stedsønnens ejerandel af interessentskabet, måtte anses for et lån til stedsønnen. Eftersom lånet ikke var opstået som led i en løbende samhandel mellem interessentskabet og landbrugsvirksomheden - men derimod som led i den generelle finansiering af interessentskabet - fandt Højesteret, at lånet måtte anses for at være privat långivning med hævdede beløb i skatteyderens virksomhedsordning. Det var uden betydning for denne vurdering, at landmanden hæftede for interessentskabets forpligtelser.

Højesteret fandt endvidere, at der ikke forelå en administrativ praksis, som udelukkede forhøjelsen af landmandens personlige indkomst.

Højesteret stadfæstede på denne baggrund landsrettens dom.

Cirkulære om virksomhedsskatteoven (nu ophævet)

(cirk.nr. 32 af 9. december 1986) pkt. 40

"(...)

Da det er vanskeligt at afgøre, om øvrige finansielle aktiver - f.eks. om en kontantbeholdning eller en obligationspost - er erhvervmæssig eller ej, må den skattepligtiges fordeling/ placering lægges til grund. Fordringer, der har karakter af f.eks. periodiske lån og lignende og er et normalt led i virksomhedens drift, kan indgå i virksomheden. Dog kan fordringer, der har karakter af personlige udlån og andre private aktiver, ikke indgå i virksomheden.

(...)"

Spørgsmål 2 og 3

Lovgrundlag

Ligningslovens § 2

"Stk. 1. Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet,
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller
- 6) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 4,

skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte parter i nr. 1-6 (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Med juridiske personer i nr. 1 og stk. 3 sidestilles selskaber og foreninger m.v., der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. stk. 3, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 6, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem selskabsdeltageren har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af en person eller et dødsbo, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.

Stk. 3. Ved koncernforbundne juridiske personer forstås juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse.

Stk. 4. En juridisk eller fysisk person anses for udenlandsk, hvis personen er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 5. Ved ændringer i ansættelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår. Det er en forudsætning for anvendelsen af 1. pkt., at den påtagne forpligtelse også opfylder de i stk. 1 anførte betingelser. 1. pkt. gælder ikke, i det omfang den påtagne forpligtelse er omfattet af § 16 E. Ved kontrollerede transaktioner med udenlandske fysiske og juridiske personer og faste driftssteder finder 1. pkt. kun anvendelse, såfremt den pågældende udenlandske skattemyndighed foretager en beskatning, der er i overensstemmelse med de priser og vilkår, der er lagt til grund ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Det er en forudsætning for at nedsætte ansættelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst i henhold til stk. 1, at der foretages en korresponderende forhøjelse af den anden part. Det er en forudsætning for forhøjelse af anskaffelsessummer, at der foretages en korresponderende ansættelse af den anden part. Ved kontrollerede transaktioner med udenlandske fysiske eller juridiske personer og faste driftssteder er det en forudsætning, at den korresponderende indkomst medregnes ved indkomstopgørelsen i det pågældende andet land."

Ligningslovens § 16 E

"Stk. 1. Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnings uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån m.v., der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst."

Selskabslovens § 206, stk. 2

"Stk. 2. Hvis betingelserne i stk. 3 og §§ 207-209 om generalforsamlingens godkendelse, krav til beslutningens forsvarlighed, det centrale ledelsesorgans redegørelse og sædvanlige markedsvilkår er opfyldt, kan et kapital-selskab dog direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed i forbindelse med tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i dets moderselskab."

Selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2

"Stk. 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger mv., der er hjemmehørende her i landet:

- 1) indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber,
- 2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital, selskaber omfattet af § 2 C og registrerede selskaber med begrænset ansvar."

Forarbejder

Lovforarbejder til lov nr. 926 af 18. september 2012 - L 199 (L 199 A)

Skatteudvalget 2011-12, L 199, bilag 11, kommentar til henvendelse fra Danske Advokater:

"Kommentar

Sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget fra beskatningen af aktionærlån, selvom lånet ikke er ydet som led i en forretningsmæssig (hoved)disposition. Der findes ikke at være grundlag for at undtage alle lån fra selskaber, der har som hoved- eller biformål at foretage udlån og finansiering. Lån fra realkreditinstitutter, der finansieres ved salg af obligationer, må anses at være led i en forretningsmæssig disposition."

Skatteudvalget 2011-12, L 199, Bilag 16, kommentar til henvendelse fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab:

"Kommentar

Det lægges til grund for besvarelsen, at det nævnte partnerselskab er skattemæssigt transparent, således at indkomst i partnerselskabet skal beskattes hos dets deltagere. Lånet til partnerselskabet skal således skattemæssigt henføres til deltagerne i forhold til deres ejerandel i partnerselskabet. Beskatningen vil dermed afhænge af, om en eller flere af disse efter reglerne i ligningslovens § 2 skal anses for at have for at have bestemmende indflydelse i aktieselskabet. Hvis deltagerne f.eks. som led i deres deltagelse i partnerselskabet sammen med de øvrige deltagere har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse i aktieselskabet, vil alle deltagerne være skattepligtige af deres andel af lånet."

Praksis

SKM2014. 14. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at lån der blev ydet fra A ApS til kommanditselskaberne samt til A I/S til brug for driften af kommanditselskaberne/interessentskabet ikke var skattepligtige for A og B i henhold til ligningslovens § 16 E, stk. 1. Skatterådet kunne heller ikke bekræfte, at lån der på samme måde på et senere tidspunkt måtte blive ydet til brug for etablering og/eller drift af nye kommanditselskaber, hvori A og B helt eller delvist ville eje kommanditanparter, tilsvarende ikke ville være skattepligtige for A og B i henhold til ligningslovens § 16 E, stk. 1. De lån, der opstod ved, at A ApS videresolgte varer på sædvanlige kreditvilkår til kommanditselskaberne, ville dog ikke være skattepligtige efter ligningslovens § 16 E.

SKM2014. 15

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at det af A helejede anpartsselskab A ApS kunne erhverve en andel af et tilgodehavende hos B K/S uden at forholdet ville blive anset for omfattet af Ligningslovens § 16 E.

SKM2014. 663. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at A ApS kunne yde et lån til A K/S, hvori selskabets hovedanpartshaver var kommanditist, uden at det var en hævning i selskabet omfattet af ligningslovens § 16 E.

SKM2022. 431. HR

Sagen angik, om skatteyderen i indkomstårene 2012-2014 skulle beskattes i medfør af ligningslovens § 16 E, jf. § 16 A, af en række hævnings foretaget i sit selskab. Højesteret fandt, at der ikke som anført af skatteyderen var grundlag for at forstå ligningslovens § 16 E, stk. 1, 1. pkt. sådan, at det forhold, at et lån bliver optaget via en sædvanlig mellemregningskonto, i sig selv indebærer, at lånet falder uden for bestemmelsen. Kun hvis det enkelte lån er optaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, f.eks. som led i samhandel på tilsvarende vilkår som mellem uafhængige parter, skal der ikke ske beskatning, jf. § 16 E, stk. 1, 2. pkt.

Højesteret tiltrådte ikke skatteyderens synspunkt om, at han i hvert fald ved tilbagebetaling af hævede beløb, der har ført til beskatning, efterfølgende kunne hæve tilsvarende beløb uden at skulle beskattes af disse hævninger.

Højesteret fandt på den baggrund - ligesom landsretten - at de løbende hævninger på mellemregningskontoen, hvorved der opstod ny gæld til selskabet, eller hvor en allerede eksisterende gæld blev forøget, udgjorde lån omfattet af ligningslovens § 16 E.

Landsrettens dom blev herefter stadfæstet.

SKM2023. 110. SR

Spørger var et selskab, som var ejet 100 pct. af et kommanditselskab. Kommanditselskabet var moderselskab for en række selskaber, der tilsammen udgjorde en koncern. Koncernen påtænkte at etablere et cash pool-arrangement med kommanditselskabet som cash pool-leder og indehaver af facilitetskontoen, som koncernens likviditet løbende ville blive overført til. Det var Skatterådets opfattelse, at overførslerne i forbindelse med cash pool-arrangementet var udtryk for lån, der skulle henføres til deltagerne i det skattemæssigt transparente kommanditselskab. Lånene kunne ikke anses for lån, der blev ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånene var den eneste disposition. Skatterådet kunne derfor ikke bekræfte, at spørgers deltagelse i cash pool-arrangementet ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E.